

Recer de pau

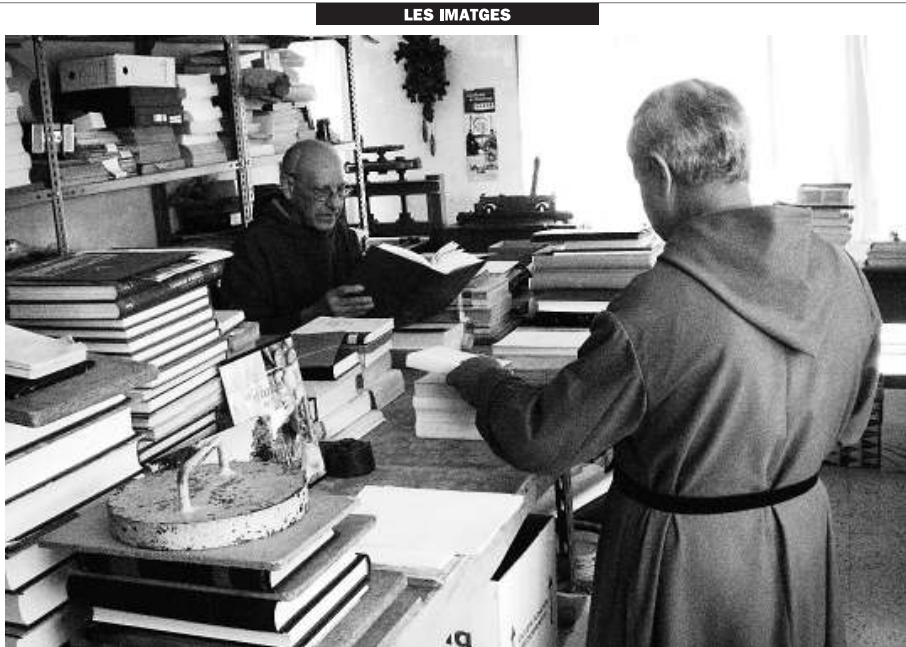
El monestir cistercenc de Solius celebra aquest any els 40 anys d'història dedicada a l'oració i al treball, seguint la regla de Sant Benet

DANI VILÀ / Solius

● Havia de ser provisional la seva estada, però ja fa 40 anys que el monjos cistercencs van crear el monestir de Solius. El bisbe Jubany va acollir des del primer moment els quatre monjos provinents del monestir de Poblet, que buscaven un lloc per crear un monestir. Cervià de Ter era una possible destinació, però la possibilitat es va estroncar. L'actual pare prior, Enric Benito, recorda l'escalf que els veïns ja els van donar aquell 21 de gener del 1967, dia de creació oficial de la comunitat. «Ens vam sentir de seguida molt ben acollits i nosaltres vam intentar correspondre els veïns», diu.

El germà Edmon Maria Garreta ha estat el prior de la comunitat durant més de tres dècades, i el prior considera que aquests 40 anys es resumeixen amb «agraïment» per a tothom qui els ha ajudat. «En aquell moment era una aventura crear un monestir sense mitjans i en aquells temps per l'església», assenyala el prior. De seguida la comunitat va créixer i al cap de dos anys ja hi havia nou monjos. En l'actualitat són onze germans, i el prior destaca la solidesa de la comunitat.

Ell mateix considera que els 40 anys d'història «han servit per deixar una petjada d'espiritualitat dins de la diòcesi». Albirn el futur amb optimisme i esperança i cada tarda pregunten per a noves vocacions. «Hi ha alguna vocació en perspectiva i la vida de l'església de continuar i confiem en Jesús», conclou el Prior.

LES IMATGES

► **Oració i treball.** A la imatge de dalt, l'espai del monestir que els monjos dediquen a l'enquadernació artesanal. Una ocupació amb gran demanda per la seva especialització.

Llibreries, particulars i, fins i tot, des de França porten exemplars a Solius per enquadrar-los. A les imatges de baix, la missa oberta a tothom de les sis de la tarda amb la

presència dels monjos; a la dreta, el germà Gilbert, davant del primer pessebre. Una afició que va començar el 1970 i que ha obtingut un gran reconeixement dels visitants. / D.V.

LA VIDA MONÀSTICA

- 5 del matí.**
- És l'hora en què tots els monjos del monestir de Solius es lleven per iniciar les pregàries diàries.
- 5.30 h.**
- Matines o vigílies. Primera estona de pregària.
- 6 h.**
- Les primeres hores del dia es destinen a l'oració i l'estudi.
- 6.45 h.**
- Laudes. La pregària torna a ser la protagonista de la comunitat religiosa.
- 8.45 h.**
- Tèrcia. Nova pregària.
- 9.30 h.**
- Treball en les tasques del monestir.
- 13 h.**
- Sexta. Deu minuts per resar.
- 13.15 h.**
- Dinar.
- 14.15 h.**
- Nona. Pregària i temps lliure.
- 15-17 h.**
- Es torna a treballar.
- 17-18 h.**
- Hora de lectura.
- 18 h.**
- Missa oberta a tothom.
- 19.10 h.**
- Vespres. Moment per resar.
- 20 h.**
- Sopar.
- 20.45 h.**
- Completes. Tanca les pregàries del dia.

De la música jazz a la pregària

● Entre els onze monjos cistercencs del monestir de Solius destaca la història de Jordán Faugier, el més jove de la comunitat. Té 32 anys i és originari de Ribes de Freser. Fa quatre anys que va arribar a la comunitat després de rebre «la crida de Déu», com afirma ell mateix. «Als 27 anys, per mi, la religió no tenia gens d'importància», admet. Havia estudiat música moderna i jazz i feia de professor de música.

La visita d'esglésies romàniques amb un amic estudiant d'història de l'art va originar el canvi de rumb. En concret, la visita de Sant

Miquel de Cuixà i la conversa amb els monjos li va servir «per veure que alguna cosa no encaixava». Un punt culminant va ser una nit al pati de la casa familiar de Ribes de Freser. «Va ser un misteri d'amor que va canviar la meua vida», assenyala fra Jordán. També afirma que si s'ha fet monjo ha estat per la seva família: «Sempre m'han estimat, m'he sentit estimat i m'han ensenyat a estimar, per això penso que sóc un privilegiat.» En reflexionar sobre el passat no nega que abans de descobrir aquest nou camí hauria afirmat que, de totes les religions, la catòlica era la més llunya.

El rector de Ripoll va ser la persona que li va proporcionar el contacte del monestir de Solius, on va arribar el 2 de juny del 2003. Abans d'entrar al monestir, i quan ja havia decidit dedicar-se a la pregària i l'oració, va fer la comunió, als 27 anys, perquè només estava batejat. En aquest temps afirma que ha après a «viure la joia de les petites coses i viure la vida amb plenitud». La tendresa és un dels valors cabdals pel germà Jordán, que justifica la seva vida d'oració i treball al monestir afirmant: «Estem enamorats de Crist.»

300 per l'hostatgeria

● Tradicionalment els monestirs benedictins han estat llocs d'acollida de tothom qui hi passava, i per aquest motiu, el monestir de Solius té entre els seus serveis una hostatgeria per a homes. «No és cap negoci, l'objectiu és donar un espai de reflexió interior i recolliments als que vénen», indica el pare Prior. No hi ha una quota fixada per a les persones que s'hostatgen al monestir i es deixa a criteri de la persona. Aquest recés espiritual sol durar 24 hores, un cap de setmana i fins a un màxim de vuit dies, per a les sis habitacions de què es disposen. Al llarg d'un any passen fins a 300 persones per l'hostatgeria. Els àpats es fan amb la comunitat i al final del dinar es fa tertúlia amb els presents. També es demana la participació en algunes celebracions litúrgiques, però la resta del temps es pot omplir com es vulgui sempre que es respecti l'ordre de la casa.